

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itelőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Két miniszteri nyilatkozat.

Pécs, 1899. július 12.

Dipauli báró, az osztrák kereskedelmi miniszter parlament hiányában az osztrák ipartanács tanácskozó termét használta föl a napokban, hogy az osztrák közvéleményt a kiegyezési kérdésben az osztrák kormány által elfoglalt álláspontról tájékoztassa. Nyilatkozata kétségtelen bizonyítékát képezi annak, hogy a kiegyezés létrejöttét az 1867. évi XII. t. c. rendelkezéseinek megfelelően nem csupán az osztrák zilált parlamenti viszonyok, nemcsak az ottani vad obstrukció okozta mechanikus, formai akadály hiúsította meg, hanem hogy erre nézve nincsen meg az érdemi akaratmeg egyezés sem az osztrák és a magyar kormány között, s még kevésbé van meg az osztrák és a magyar parlamenti törvényhozások között. Ha tehát az osztrák parlament ma egy varázsütésre visszazökkenne a rendes munkálkodás medrébe, rögtön nyilvánvalóvá lenne, hogy az osztrák népképviselő és a magyar törvényhozás álláspontja a kiegyezési kérdések érdemére nézve a legkevésbé sem egyező.

Ausztriában ezt a kiegyezést csak császári hatalomszóval lehetett oktroyálni s Dipauli nyilatkozata elég világosan bizonyítja, hogy még az osztrák kormány is csupán meghajolt kényszerűségből a császári hatalomszó előtt, de távol áll attól, hogy azt őszintén a magáévá is tegye.

Itt van először is a Széll-féle kiegyezési javaslatnak egyik kardinális pontja, a külfölddel kötött kereskedelmi szerződések lejáratási idejének kérdése. Erre nézve Dipauli kijelentette, hogy a kereskedelmi szerződéseknek 1903-ban való megszüntetését s azoknak csupán 1907-ig való megújítását szerencsétlenné tartja s hozzá is tette, hogy az osztrák kormány nem is adta soha hozzájárulását ehhez a rendelkezéshez.

Ime itt van mindjárt egy lényeges pont, a melyre nézve rendes parlamenti viszonyok között megegyezés Ausztriával soha létre nem jöhetne s amely még így is,

a császárparagrafus igénybevételével, az 1907-ig biztosítottak vélt kiegyezést legfőleg 1903-ig biztosítja, mert ha eddig az új vámszövetség Ausztriával létre nem jön, s hogy létrejöttön, arra a legkisebb kilátás sincs, akkor megszűnik a mi törvényünk is, mert az osztrák kormány nem járul hozzá a külföldi szerződéseknek erre az időre való fölmondásához.

Hogy ebben az esetben mi fog bekövetkezni, arra nézve megint nincsen teljes egyetértés a két kormány közt. Mert Dipauli szerint ez esetben újabb tárgyalások és alkudozások indulnának meg az osztrák és a magyar kormány között, hogy valami új módozatban megállapodjanak, sőt még a kölcsönösség megsértése esetére sem feltűnik a közösséget a fölbonthatástól, s nagyon találóan utal a magyar törvény burkolt szerkezetére, amely *egyáltalán nem mondja, hogy a kölcsönösség megsértése esetén a vámterület elkülönítésének be kell következnie.* Csupán csak óvintézkedésekről van benne szó, melyeket a kormánynak a magyar érdekek védelmére igénybe kell vennie. Ezek pedig csak a speciális esetben való reprezentációkból állnának s *a kölcsönösségnek nem minden megsértése vonja maga után a vámközösség fölbonthatását.*

Nos hát ez elég világos és határozott beszéd s megadja a félremagyarázhatatlan feleletet arra a kérdésre, a melyet ellenzéki oldalról a javaslat tárgyalása alkalmával intéztek Széll Kálmánhoz, utalva a szerkezet homályos voltára, amely a viszonyosság megsértése esetére ismét teljes bizonytalanságban hagyja az országot a történendők felől s ismét kiteszi újabb kiegyezési herce-hurcának, ha az osztrákoknak tetszeni fog a viszonyosságot megsérteni, pedig hogy ezen mesterkednek, az elég világosan kirí Dipauli nyilatkozatából.

Széll Kálmán kitért ez elől a kérdés elől, világosan elárulva vele, hogy ebben a tekintetben javaslata macskát árul a zsákban, mikor az egész magyar közvéleményt azzal a félhivatalosan s az egész kormánypárti sajtó által terjesztett magya-

rázattal engedi tévútra vezetni, hogy a viszonyosság megsértése esetén megszűnik az egyoldalú rendelkezéssel főtartott közösség s fölállítjuk az osztrák határon a magyar vámsorompókat.

Ez a magyarázat megnyugtatója még annyira-mennyire az aggódó magyar közvéleményt s hajlandóvá teszi annak a keserű labdacsnak a lenyelésére, mely a közösségnek a hatvanhetes törvény ellenére 1907-ig való főtartásában áll, mert ebben a terminusban gazdasági fölzsabadulásunk véghatáridejét látja. De a kormány nem ezzel az intencióval terjesztette be javaslatát, hanem azzal a hátsó gondolattal, hogy ezzel eltűntetheti egyidőre a napirendről az odiosus kiegyezési ügyet s majd akkor, ha a viszonyosság megsértése tényleg bekövetkezik, még mindig elég jókor lesz szint vallani s a különválás helyett újabb alkudozást kezdeni az osztrákokkal, hogy hát milyen föltételek mellett lennének hajlandók további viszonyosságot biztosítani a közösségre nézve nekünk szegény magyaroknak.

Mert ha nem ez lenne a magyar kormány rejtett szándéka a viszonyosság megsértése esetére, a minek bekövetkezte Dipauli nyilatkozatából kiérkezhet, akkor Széll Kálmának elengedhetlen kötelessége lett volna megragadni a legelső alkalmat annak minden félremagyarázást kizáró kijelentésére, hogy igenis a viszonyosságnak osztrák részről jövő minden megsértése a magyar egyoldalú rendelkezés megsértése lévén, a közösség ez uton sem tartható fenn s azért annak végleges fölbonthatását vonja maga után.

És csakugyan — még kormánypárti forrásokból eredő híresztelések szerint is — a magyar politikai körök vártak is ilyen nyilatkozatot Szélltől s biztosra vették, hogy a főrendiház legközelebbi ülésén a kiegyezés tárgyalásánál alkalmat is fog venni magának ennek a nyilatkozatnak a megtételére. S ime Széll Kálmán a főrendiház tegnapi ülésén erre vonatkozólag csak arra a kijelentésre szorítkozott, hogy

Tessék figyelni!

Olcsóbb, szebb és jobb mint bárhol.

Tessék figyelni!

Löwy Miksa

rőfös- és divatárú üzletében

PÉCSETT,

Irgalmasok-utca 6. sz.

Mosó kelmék
8, 10, 12, 14, 16 kr.
Atlasz-Satin
18, 21, 24 kr.
Angol Seffir
16, 18, 20 kr.
Francia Brokat
előbb 50, most 18 kr.
Ruhaszövetek
16, 18, 22, 24 kr.
Cieász-vaszon
3, 3.30, 3.50, 4 frt.
Magyar vaszon
3.50, 3.75, 4 frt.
Kanavász
3, 3.50, 4 frt.
Piros paplan
1.60, 2, 2.40 frt.
Cachmir paplan
3.60, 4 frt.
Chiffon
4, 4.50, 5, 5.50 frt.

Szaryashoz

ezimzett üzletben

PÉCSETT,

Irgalmasok-utca 6. sz.

az osztrák kormány kötelezte magát a viszonzosságot a magyar törvény minden egyes részére nézve föntartani.

El is hiszszük ezt Széll Kálmánnak; bár Dipauli nyilatkozata bizonyítja, hogy milyen őszinte volt ez az osztrák kötelezés; de nem is ez a főfontosságú kérdés, hanem az, hogy mi történik akkor, ha az osztrák kormány ezt a kötelezést nem tartja meg, vagy ha egy másik osztrák kormány következik, amely ezt magára kötelezőnek el sem ismeri? Erre a kérdésre Széll Kálmán megint adós maradt a felelettel, pedig több mint valószínű, hogy ez az eset be fog következni.

De ha nem is adott erre egyenes választ, beszéde további folyamából, a melyben újra dicsőítette a közönséget, a melyben Magyarország minden érdeke legjobban megóvható s fölláttotta azt a tételt, hogy a míg ez lehetséges, ő a közönség föntartásának a hive: világosan következtethető, hogy ő is osztja Dipauli nézetét, mely szerint a viszonzosság megsértése még nem vonja maga után a vámközösség fölbontását.

Majd találunk ki akkor megint valami formulát, a melyre rá lehet fogni, hogy Magyarország érdeke a viszonzosság megsértése dacára is meg van óva s így nem kell élnünk a joggal, a melynek a papiroson való megmentése oly sok dicsőséget hozott Széll Kálmán fejére.

Fölvívás.

A képviselőválasztóknak a jövő évre érvényes névjegyzékei július hó 15-ig közszemlére vannak kitéve Pécsen a városbázán, a megyében a körjegyzői hivatalokban. Fölvívunk minden egyes választói jogosultat, de különösen a pártvezéreket és főembereket a legkisebb községben is, hogy ez idő alatt a választók névjegyzékét

átvizsgálják s az abból netán kimaradt jogosultak fölvételét, a jog ellenére beírottaknak kihagyását július hó 15-ig kérelmezzék.

Megjegyezzük, hogy az adóhátralék nem akadályozza többé a választói névjegyzékbe való fölvételnek.

H i r e k.

Pécs, 1899. július 12.

A lakodalmi pör.

A különféle századvégi pörök között már annyi furcsát irtak össze a lapok, hogy azt lehetne hinni, már nincsen külön, furcsább, sallangosabb.

De pedig van s nem is valahonnan Franciaországból hozza a táviró, hanem itt történt a községi bíróságnál, ahol ilyen vidám napjuk régen nem volt a hivatalosoknak.

Ugy volt, hogy egy szigetkülvárosi gazdaember fölmege feleségétől a községi bírósághoz, nyujtván az idézést, amivel a tárgyalásra hívták.

— Nem tudom — mondja a gazda — ki hivat, mit akar velem. De valami hat forintért pörölnek, mikor én senkinek se tartozok.

Igen panaszosan mondta ezt a gazda, mert hiszen panaszkozhatik is az, akit pörölnek, mikor nem tartozik.

Előveszik az aktát, hát abban csakugyan pörölik a gazdát.

— Ugyan ki lehet? — kérdezi kételkedve.

A bíró mondja a nevét, P. I-né a felperes, amire a gazda nagyot néz.

— Hiszen nem tartozok én annak.

— Majd elvállik — mondja a bíró.

Bejön P. I-né s hamarosan előadja, hogy debizon csak tartozik a gazda neki.

— Külön tartozik egy forinttal, meg külön öt forint ötven krajcárral — mondja.

— Hát mi az az egy forint? — kérdezi a gazda.

Azonnal felel rá a felperes:

— Mikor disznótorban voltam maguknál — vágja ki a felperes — mennyi időt ott töltöttem!

— Hát aztán? — fakad ki a gazda.

— Hát aztán az idővesztésedet számítom egy forintba — hallatszik a másik részről.

Általános elképedés. Még soha mióta községi bíróság van a világon, nem történt, hogy valaki a disznótorban eltöltött időt így pénzben akarja visszakapni. S hogy ezen át estek, ott a másik kérdés:

— Mi az az 5 forint 50 krajcár, amit követel? Micsoda réven? Tartozik vele?

— Hogyne tartozna! — fakad ki a felperes. — Öt forint ötven krajcárba számítom föl az ételeket, amiket a lakodalmomon megettek!

E nagy kijelentésre nevetve csapta be a bíró az aktákat és elutasította a furcsa felperest. A gazda pedig fejcsóválva ment ki a szobából:

— No még hogy ezt is megkellett érní! Vittem a lakodalmára ajándékba huszonöt liter tejet, egy liter paprikát, egy liter sót — hát aztán még azt követeli rajtam, amit megettünk... Hát már csak furcsa világot élünk...

*

Biz ez csakugyan furcsa. S ezentúl jó lesz megválogatni, hogy kit hív meg disznótorra az ember, mert hátha még bepöröli az időtöltését.

Lakodalomra pedig ha már elmegy is az ember, legalább ne egyék ott semmit...

Óh hogy ezt is meg kellett érní!

Naptrend 1899. július 13-án.

Naptár: csütörtök, július 13. — Róm. kath.: Jenő. — Prot.: Margit. — Görög-kel. (jul. 1.) Dénes. — Zsidó: Ab 5. — Nap kel 4 óra 18 perckor; nyugszik 7 óra 51 perckor. — Hold kel 10 óra 24 perckor reggel; nyugszik este 10 óra 19 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő, nyugaton csapadék és zivatarok várhatók.

Közigazgatási bizottság ülése a városházán d. e. 10 órakor.

Térzene az Erzsébet királyné sétatérien 1/2 órától 1/7 óráig.

— (A belvárosi templom restaurálása.) A városi Tanács tegnapi ülésében foglalkozott a belvárosi templom restaurálási ügyével. A Tanács feliratilag megkeresni határozta a kultuszminisztert, hogy a műemlékek országos bizottsága által készíttesse el a restaurálás tervét és költségvetését s azt mihamarabb küldje le a városnak. Egy-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

„Megteszünk mindent, a mit lehet!“

— Karcolat. —

Egy kissé vézna volt és szomorú. Magas homlokát gesztenyeszin haj köríté és csendes megadást tükröző arcát egyedül nagy dióbarna szeme világította meg.

Ez a szem allandóan gondolkozni látszott, ezer kérdés vonult el benne a nélkül, hogy egyre is felelet érkezett volna...

Ott ült a nagy ur előszobájában, a leg-homályosabb sarokban, nyilván, hogy kopottas szürke ruhája fel ne tűnjék s hogy ő maga a legkisebb helyet elfoglalva senkinek terhére ne legyen.

A belső terem ajtaja koronkint felnyílt és egy elegánsan öltözött fiatal ur hosszú papirosról olvasva kiáltta ki a boldog halandó nevét, ki sorban következett...

Mennyi mosolygó remény lépett be azon az ajtón! kezdve a szegény özvegyen egész a hivatalt kérő tönkre ment gentriig! A kis szürkeruhás leány is bizakodva szorongatá sovány fehér ujjai közt a folyamodványt, reszketett a felindulástól, hogy is fogja kezdeni mondókáját, a melyre anyja odahaza olyan jól betanítá?

Gépszerűen ismételte magában a szegény kegyérők chablonjában: »Kegyelmességem ismert nagylelkűségem — alázatos kérelmünk — esedezem meghallgatásért« stb. De a szavak egymásutánja nem jutott eszébe, a mi fölött kétségbeesett, feje zugni kezdett, toroka kiszáradt, halántékai lázasan lüktettek.

E közben a külső ajtó folytonosan nyílt és a terem mindinkább megtelt alázatos folyamodó alakokkal. Már nem ült egyedül a sarokban, mellette mindkét oldalán el volt foglalva a hely. S ez emberek fürkészve szemlélték őt, mint ez már szokása a tétlen várakozóknak.

A leányka ennyi idegen arcot látva maga körül, nem merte többé szemeit fölemelni ölében nyugvó kezeiről. Mennyire epedt kis szobás csendes otthonuk után, csaknem mosolygott, midőn lelkében kis nővére csevegését vélte hallani s aggódalmasan mozdult meg a keze, mert mintha ágyban fekvő anyja köhögését hallana.

Körülötte a halk zsongás egyre növekedett, a kétségbeesés, remény és izgalom e harsában agya egészen elszibbadt s többé nem gondolkozva csaknem kimerülten ült helyén.

Egyszerre mintha nevét hallotta volna. Ejh dehogy hisz ez uri társaságban nem ismeri őt senki, gondolá zavarában. Ekkor eszébe jutott minden, hogy miért van itt s mennyi minden függ e lépésétől!

Hirtelen felállt s elhatározottan lépte át a kihallgatási terem küszöbét, melynek ajtaját udvariasan zárta fel a fiatal titkár.

Az ajtó bezárult mögötte s ő zavartan állott meg. A nehéz pompa szokatlan volt félénk fiatal szemének s ez aranyos terem nagyon is kiáltó ellentéte volt szegényes otthonuknak. Nem mert mozdulni az ajtó mellett, csak félénken nyujtá előre a folyamodványt, miközben láthatók lettek kopott kesztyűjének ujjhegyei, melyek többszörösen lehetek már otthon összevarrogatva.

Egy percre csend állott be.

A nagy ur, ki a kandalló mellett egy íróasztal fölé hajolva iratokat vizsgált, meglepetve tekintett fel s midőn az ajtó mellett meglapuló félénk leánykát meglátta, egy leereszkedő mozdulattal magához intéte őt.

A leány félénken az asztalhoz tipegett egymáshoz szorítva ajkait, hogy ne remegjenek.

A kegyelmes ur hátradőlve karszékeben a folyamodványt látszólag olvasni, azonban sűrű pillái alól egy éles fürkésző pillantás sikamlott végig a leányka szegényes alakján.

— Atyja megyei hivatalnok volt?

— Igen! — rebege a leány.

— Azonban meghalt — folytató a kegyelmes ur — mielőtt szolgálati éveit betöltötte volna, két év hiányzik!

szersmind elhatározta a Tanács, hogy a templom fedésére kijelölt cserepek megtekintése céljából a Zsolnay-gyárban folyó hó 15-én (szombaton) délelőtt 11 órakor helyszíni szemle tartatik, melyre a bizottsági tagokat külön meghívókon hívja meg a polgármester.

— **(Temetés.)** Ma délelőtt kilenc órakor temették el a budaikülvárosi temető halottasházából a gyermekbetegség áldozataként elhunyt kis *Riffenach* Ferencet a budaikülvárosi temetőbe. A temetésen az Enders-féle cirkusz zenekara s a társulat számos tagja is megjelent, valamint Riffenach igazgatónak néhány pécsi jóbarátja is, kik részvételükkel enyhíteni igyekeztek a szülők fájdalmát.

— **(Tanulmányut.)** A kultuszminiszter tanulmányutra küldte *Jász Gézát*, a magyar tornaegyletek országos szövetségének titkárát, hogy tanulmányozza a nagyobb városokban a tornászat sportját s a tornászattal foglalkozó egyesületek beléletét. *Jász Géza* ez utjában tegnap este Pécsre érkezett s vendége volt a pécsi Tornaegyesületnek, melynek tagjai az este a városi Tornacsarnokban jöttek össze s ott bemutatták különféle gyakorlataikat a miniszteri kiküldött előtt. *Hemmerich Károly* tornatanár nem lévén itthon, a szabad és szergyakorlatokat *Kohn Ármin* vezette s úgy ezek, mint az egyes mutatványok mindenben megnyerték *Jász Géza* elismerését, a mit nem is késett az egyesület előtt kifejezni. *Jász Géza* — a ki ma utazott el Pécsről — tanulmányutja eredményét memorandumba foglalva terjeszti majd elő a kultuszminiszternek, ki annak alapján akarja a vidéken a tornászat nemes sportját egyöntetűen felvirágoztatásra emelni.

— **(A puskások és vadászok figyelmébe.)** A fegyver-adóról és vadászati adóról szóló 1883. évi XXIII. értelmében az 1899. évi augusztus 1-től 1900. évi július 31-ig tartó fegyver és vadászati adóévre vonatkozó összeírások elrendelése folytán a kibocsájtott hirdetésményvel fölhívhatnak mindazok, kik vadászatra használható lőfegyverek birtokában

vannak, miszerint ebbeli bejelentéseiket a városi adóhivatalnál, mindazok pedig, kik a föntemlített adóévben a vadászati jogot gyakorolni kívánják, a vadászati jegy elnyerése iránti együttes bejelentéseiket a polgármesteri hivatalnál legkésőbb f. évi július hó végéig az imént említett helyeken nyereendő űrlapokon benyújtani vagy élőszóval megtenni el ne mulasztás. Az 1883. évi XLIV. t.-c. 15. §-a értelmében újlag felhívhatnak mindazon felek, kik a fönt kitézött határidő alatt a birtokukban levő lőfegyverekre nézve bejelentéseiket be nem nyújtották, miszerint azt most már nyolc napi újabb záros határidő alatt megtenni annál is inkább el ne mulasztás, mert ellenkező esetben 1883. évi XXIII. t.-c. 43 §. d) pontjában meghatározott bírság ellenük okvetlenül alkalmaztatni fog.

— **(Szabadságon.)** *Bubreg Nándor*, városi gazdasági felügyelő, ma hatheti szabadságra ment, melyet egészségi szempontból Karlsbadban fog tölteni. Helyettesítésével ez időre a polgármester *Dobszay István* városi közgyámot bizta meg.

— **(A holnapi sétahangverseny.)** A pécsi 44-ik gyalogezred zenekara holnap délután fél 6-tól fél 7-ig sétahangversenyt tart az Erzsébet sétaterén a következő műsorral: 1. *The Honeymoon*. Induló Roseytől. 2. Részlet a »Nabuccodonosor« című operából Verditől. 3. »Strausz Keringő.« 4. »Rajnai arany« ... zenedráma Wagnertől. 5. Török induló. Michaelistől. 6. Induló egyveleg. Zitt-től.

— **(Utóállítás.)** A katonai vegyes utóállító bizottság f. hó 13-án reggel 9 órakor a vármegye házában közgyűlési termében ülést tart, melyre eddig ötvenhárom egyén jelentkezett, ezek közül negyvenen a szülők keresetképtelensége miatt

— **(Elveszett)** egy rókaörös dakszli kutya, egy éves, a »Waldi« névre hallgat. Megtalálójá, ha bevezeti a rendőrséghez, jutalomban részesül.

— **(Zsebtolvaj a piacon.)** Ma délelőtt *Susula Katalin* cselédeány azzal a pa-

naszszal állított be a rendőrségre, hogy bevásárlás közben kosarából valaki egy zsebkezdőbe kötött három forintját kilopta. A tettest most keresik.

— **(Gazdátlan karperec.)** A napokban megirtuk, hogy a rendőrségnél egy talált ezüst karlanc hever, melyért azonban eddig még senkisésem jelentkezett. Miután a rendőrségnél levő gazdátlan talált tárgyak a közel jövőben árverés alá kerülnek, a talált és esetről-esetre sajtó útján közölt talált tárgyak jogos tulajdonosait fölhívja a rendőrség, hogy azokért mielőbb jelentkezzenek, ellenesetben nyilvános árverés alá kerülnek.

— **(Ezredgyakorlatok)** A pécsi 44-ik gyalogezred a jövő hó elején kezdi meg ezredgyakorlatait. Az ezred Pécsről Kaposvárra megy augusztus 9-én és 18-ig itt tart gyakorlalatokat. Ezután következnek a zárógyakorlatok a következő sorrendben: aug. 19-étől 25-ig Dombóvár, Kurd, Hőgyész környékén; augusztus 26-ától 30-ig Hőgyész, Simontornya, Pincehely dandár gyakorlalatok: aug. 30-ikától szeptember 8-ig Sárbogárd, Cece, Előszállás Hercegfalva környékén hadosztály gyakorlalatok (ezeken részt vesznek a 44. 52. 69. és az I. bosnyák ezred). A 4. hadtest gyakorlata szept. 9-étől 12-ig Budapesttől délre tartja meg. Szeptember 12-én lesz a lefuvás és ezen napon a 44. gyal. ezred bevonul a budapesti kaszárnyába, míg az 52. pécsi házi ezred három zászlóalja a törzsszel és zenekarával Pécsre vonul, ahova szeptember 14-én érkezik. Az 52-ik gyalogezred Szegzárdon kezdi meg ezredgyakorlatait, hová augusztus 18-án megy és 22-ig ott marad, Szegzárdról Kölesdre megy az ezred, és Gyöngyös között 23—24-én lesz gyakorlat. Azután a 44. gyalogezreddel egyesülve dandárgyakorlatokat tartanak Hőgyész, Sár-Szent-Lőrinc és Simontornya közt aug. 26—30-ig, azután pedig a 69. gyalogezreddel és I. bosnyákezreddel hadosztály gyakorlat Sárbogárd, Cece vidékén szeptember 8-ig. Végül Budapest alatt lesz a hadtestgyakorlat szeptember 12-ig.

— **(Feltört pince.)** *Kis János* ellendi lakosnak a berkesdi szőlőhegyen levő borpincéjét a napokban feltörték. A betörők egy hordó bort és különféle élelmiszert vittek el a pincéből, de nem élvezhették sokáig a bűn gyümölcsét, mert a nyomozás során kézrekerültek. A betörést *Rác János*, *Bakó Mihály* és *Bakó József* nevű suhancok követték el, kik ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Talált kézitáská.)** Tegnap este egy utazó-kézitáskát találtak. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségen.

— **(Korán kezd.)** *Kovacsics György* siklói-utca 29. szám alatti lakosnak tegnapelőtt elveszett a szobájából az ezüst zsebórája. A zsebórát a nyitva levő lakásból az udvarban lakó *Bock Ágoston* tizenegy éves fiú lopta el, a ki az órát egy volt iskolatársa nevére be is tette nyomban 2 forint 43 krajcárért a zálogházba. A kapott pénzből azután költenni kezdett: ivott félliter bort szódával, két pohár fröcscsöt és egy krigli sört, evett cukrászsüteményeket, vaját és peracet, végül csemegeként cseresznyét. Így elköltött 1 forint 34 krajcárt s anyjának átadta a megmaradt pénzt, a ki — s ez jellemzi némely szülő gondatlanságát — nem is kérdezte, hogy honnan sze-

A leányka torkát összeszorítá a fájdalom; mindenütt ezt vetették szemükre. Másfél év óta, hogy édes anyja könnyörögni jár a nagy urakhoz egy kis kegydíjért, mindenütt ez a válasz: »két év hiányzik!«

Nagy barna szeme megtelik kimondhatatlan fájdalommal és égni látszik a visszafójtott könnyek miatt.

— Miért nem jött el az anyja? — kérdi a kegyelmes ur és hideg arca csaknem merev. Két sötét szemöldöke mint tiltó jel huzódik el mélyen fekvő éles szemei fölött.

— Mama nagyon beteg, fekszik, — rebegi a leány.

— Miből élnek?

— Én himzek s a mama gyöngyöt segít nekem fűzni, ha nem köhög nagyon — a kis tesvérem még játszik és — hangja elakad.

A kegyelmes ur int a kezével, nem akar semmi megindító dolgokat hallani. Istenem, hiszen ha mindent meghallgatna az ember, annyi a kérelmező, a mindentféle fajtájú nyomorult — ideges is, nincs ideje, még csak egy fél óráig tart a kihallgatás hála Istennek! s kint még tömérdek a kérelmező.

— A dolog nagyon nehéz — szól végre — az a fatalis két év, no majd meglátjuk, mit tehetünk.

— Mit tehetünk — rebegi utána a lányka.

A kegyelmes ur elmosolyodott, előre hajol s még egyszer végig nézi a leányt. Nagyon sovány volt, nagyon rosszul táplált.

— Hagyja itt a folyamodványát, megvizsgálom még egyszer ez ügyet s aztán majd meglátjuk.

— Kegyelmes ur kérem, ne feledje el, — szólalt meg a leányka kéréleg összetéve kezait — olyan hosszú az idő, mikor az ember várakozik, mi hirt mondjak a mamának?

— Megteszünk a mit lehet — szól a kegyelmes ur egy udvarias meghajlással és kegyes elbocsátó kézmozdulattal.

Mint futott le a lépcsőn a kis kopott leány; mintha szárnyai nőttek volna, úgy repült a külváros egy földszintes házában szobáskájába. Ott anyja ágyánál lekuporodva, testvérkéjét ölbe tartva szapora nyelvvel beszéli, hogy a kegyelmes ur »megtesz a mit tehet.« Pedig ha ő akarja, Istenem, akkor természetesen, hogy minden lehet!

Ha megkapják kis kegydíjokat, akkor biztosítva a házbér, kis testvér iskoláztatása és még sok-sok minden; hogye, hisz nagy összeg 250, vagy épen 300 forint!

Friss munkakedvvel, zöldelő reménnyel fog a himzéshez, anyja fűzőgeti a gyöngyöt hozzá: »megteszünk mindent a mit lehet!« Hogye lehetne neki!

Sok gyöngy pergett le a reménykedők ujjai között és sok nap az idő óráján, midőn egyszer a folyamodvány mégis csak vissza került hozzájuk . . . De sok csalódást és de sok könnyet hozott magával . . .

rezte azt. Ma azután kiderült a fiu turpissága s most szüleinek kell megtéríteni a korán bűnös utra tért gyerek által okozott kárt.

— **(Meggátolt vérengzés.)** Berkesden régi ellensége *Hafner* Jánosnak *Rács* János. A két János nem élt jó viszonyban egymással s ez annyira elkeserítette Rács Jánost, hogy most a napokban egy hatlövetű forgópisztolylyal rátámadt Hafnerre és le akarta löni. Szerencsére emberek jöttek a helyszínére és kivették a támadó kezéből a töltött revolvert s így az esetleges vérengzést megakadályozták. Most a bíróság folytatja a revolveres támadó ellen a vizsgálatot.

— **(Elgázolt asszony.)** Nemcsak a városban vannak napirenden a sebeshajtás által okozott balesetek, de előfordulnak azok a falvakban is. Ilyen eset történt most Tapolcán, a hol *Torodán* Jaksa sebesvágatva hajtott végig kocsiával a falu utcáján s *Illés* Józsefné nevű fiatal asszonyt elgázolta. Az asszony súlyos sérüléseket szenvedett s ájultan vitték lakására, hol most ápolás alatt van. A gondatlan ember ellen megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(A gyógyszerészgyakornokok helyváltozása.)** A gyógyszerészi pályára lépő ifjak tudvalevőleg két-három évig kötelesek egyes gyógyszerházakban működni mint gyakornokok. Csak azután mehetnek az egyetemre, a hol két évi tanfolyam elvégzése után nyerik meg az oklevelet. Különösen az utóbbi időben igen gyakran fordul elő az az eset, hogy az illető gyakornok, mikor már némi gyakorlatot sajátított el, ott hagyja főnökét s új helyre áll be, a hol talán jobb dolga is van. A gyógyszerészfőnök azonban kezdeti előről a dolgot új gyakornokkal, tanulatlan kezdővel. Ezen a bajon most a gyógyszerészek segíteni akarnak s egymás között mozgalmat indítottak. A bajt úgy akarják orvosolni, hogy a gyakornok szülőivel vagy gyámjával szerződésre lépnek, a mely szerint az esetben, ha a gyakornok cserben hagyná, a szülő köteles bizonyos kártérítés megfizetésére. Ebben az ügyben az ősszel közgyűlést is fognak tartani a gyógyszerészek.

— **(A csók-darázs.)** Amerikában egy új rovar pusztit néhány hét óta az emberek közt, a yankeek elnevezték csók-darázs-nak. A darázs nagyságu rovarok egyenesen az ajkra szállnak és fulánkjukkal veszedelmes sebet ejtenek rajta. Philadelphiában jelenleg sok ezer ember jár vastagra dagadt ajkkal és a darázsok száma még egyre nő. Az amerikai lapok azt írják, hogy erről a csókról teljes joggal írhatják az alanyi költők, hogy — éget! Mindenesetre nyertek egy új metaforát a darázs-csókossal. Ez pedig már nagyon ráfért a lyrára!

— **(Kiirtott rablóbanda.)** Szárdiniában néhány hónap óta a kormány minden erejéből irtja a rablókat. Sassariból táviratozzák, hogy ennek a városnak kerületéből most már kipusztították a banditákat. Tegnap a moragliai erdőben formális harcot vívott a katonaság a banditákkal. Két bandita megmenekült. Ezek ma megleptek egy katonát, aki őrségétől szomszúságát oltani eltávozott és puskalövessel megölték őt. A lövés zajára a közeli őrség egy altisztje és néhány katonája a helyszínére jött és rövid harc után megölte

mindkét rablót. Ezzel a kerület összes rablóit ártalmatlanokká tették.

— **(Szigetváriak a kultuszminiszternél.)** Szigetvárról tegnap egy 40 tagu küldöttség érkezett a fővárosba, hogy országgyűlési képviselőjük, *Olay* Lajos vezetése alatt tisztelegjenek *Wlassics* Gyula közoktatásügyi miniszternél. *Olay* Lajos képviselő a küldöttség tiszteletére a Szikszay-féle étteremben vacsorát adott, a mely után a képviselő és választói feszelen hangulatban a késő éjjeli órákig maradtak együtt. A küldöttségnek az a célja, hogy Szigetvár számára középiskolát kérjenek, a melyre lovag *Biedermann* Rezső már 40.000 frtot adományozott.

— **(Uj szer a köszvény ellen.)** Se szeri se száma a köszvény ellen ajánlott szereknek, de ezek közt csak nagyon kevés van, mely tényleg használna is. A köszvény természetét még nem ismerik az orvosok és gyógyítását illetőleg a sötétben tapogatódnak. A legtöbb esetben a megbetegedést az elégtelen anyagcsere okozza, miáltal a vérben fölöslegesen sok huygysavas só marad, mely főképen az inszálakra és izületekre rakódik le. A köszvényrohamok hirtelenségét és a megtámadott testrészek nagy fájdalmasságát az orvosok eddig sehogyan sem tudják megmagyarázni. A köszvényt eddig diétával gyógyították, de ez nem minden esetben vált be. Sokkal hatásosabb ennél a legújabbban fölfedezett, antiarthrinak nevezett szer, melyet csersav és salicilalkoholból készítenek és pirulák vagy porok alakjában adagolnak. Dr. Schäfer müncheni orvos hatvan köszvényest gyógykezelt az antiarthrinnal és azt állítja, hogy az ő köszvényesei 14 nap alatt teljesen fölgyógyultak.

— **(Mozdonyvezetők mozgalma.)** Megemlékeztünk már egyizben arról, hogy a magy. kir. államvasutak alkalmazottainak számára tekintélyes kontigense, a mozdonysemélyzet, még ez év január 25-ikén Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszternek és Ludvig Gyula min. tan. máv. elnökigazgatónak küldöttségileg emlékiratot nyújtottak át helyzetük javítása érdekében. Az emlékiratban a mozdonyvezetők 600 frt minimális és legkésőbb 24 év alatt elérhető 1200, illetve 1600 frt maximális fizetést kérnek, 30, illetve 40 százalék lakbér mellett. Ezenkívül a napi maximális 10 órai munkaidő szigorú megtartását és ellenőrzését, a mozdonysemélyzetnek külön rangsorba sorozását, a nyugdíj- és betegpénztári alapszabályok módosítását s a mostani kilométerpénz helyett órapénz megállapítását kérték. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter, aki már annak idején is biztató szavakkal bocsátotta el a küldöttséget, mint értesülünk, a mozdonyvezetők ügyét behatóan tanulmányozza és valószínű, hogy a mozdonysemélyzet kérelmét közelebb már a lehetőség szerint méltányosan fogja elintézni.

— **(A boszú.)** A boszú vitte bűnös lépésre *Ördög* Évát, egy csinos pincehelyi asszonyt, a ki *Jankó* Katalinnal már régebben ellenséges viszonyban állt. Ellenségeskedésük oka pedig a féltékenység volt s most *Ördög* Éva ördögi boszút állt vetélytársán. Rálesett az utcán és megverte, meggyalázta s a tiz körme nyomát úgy ott hagyta a szegény asszony arcán, hogy annak arca egészen eléktelenedett. A boszúálló asszonyt feljelentették a bíróságnak.

— **(Szeszélyes villám.)** A Gorica község melletti Ratkóca-pusztán, mely id. *Jeszzenszky* Ferenc tulajdonát képezi, tegnap délebben a villám lecsapott a számadó juhász lakásába. A tűzfal mellett hatolt a lakásba, hol a számadó és családja éppen ebédnél ült. Egy kép üvegét összetörte a villám s egy ruhaszekrényt is szétszakgatván, a szoba falán végig futott ki a konyhába, melynek ajtajában egy öreg béres ült. Ez a villámcsapás után vagy félórán mozduatlanul, egy hang nélkül, megmerevedve maradt a helyén s csak lassanként tért magához. A számadó és családjának kezéből az evőkanalakat verte ki a szeszélyes villám, mely a bérest is csak rövid időre bénította meg, mert mikor magához tért, a nagy ijedtségen kívül más baja neki sem volt.

— **(A lyukas forint beváltása.)** A pénzügyminiszter az átlukasztott, vagy bármilyen más módon súly dolgában megfogyott és így a forgalomra nem alkalmas ezüst forintosok beváltásának határidejét, mely július 15-én járt le, további rendelkezésig meghosszabbította. Az ilyen ezüst forintosokat tudvalevőleg súly és anyagérték szerint váltják be.

— **(Az örült anya rémtette.)** Hajmeresztő családi dráma történt Berlinben. Egy Siemens és Halskenél alkalmazott *Sulkovsky* nevű lengyel szerelő már két hónap óta Szent-Péterváron időzik, ami beteges hajlamu feleségét annyira elkeserítette, hogy örült-ségi rohama támadt és iszonyu vérfürdőt rendezett. Rávetette magát három alvó gyermekére s mind a háromnak elvágta a nyakát. A gyermekei véréből párolgó késsel azután önmagát is kivégezte.

— **(Az elátkozott főnyeremény.)** Bécsből írják ezt a regénybe illő mesészerű történetet: L. idevaló bankár egy évvel ezelőtt egy berlini szállodában szíven lötte magát, holttestét Bécsbe hozták, nagy pompával eltemették, aztán felbontották a végrendeletet, a melyben egy szálloda szolgáját nevezi meg milliós vagyona örökösül. Ennek az a története, hogy L. 20 év előtt egy bécsi bankházban volt hivatalnok, feladata volt ellenőrizni a nyerő sorsjegyeket s a bankház ujságában felelni a kérdezősködésekre. Akkorában történt, hogy egy atzgersdorfi korcsmáros kérdést intézett a bankhoz, vajon nyert-e az ő községi sorsjegye. L. meglepetve vette észre, hogy a kéreztett sorsjegy megütötte a 200.000 forintos főnyereményt. Ördögi terve támad. Azt üzentte a korcsmárosnak, hogy a sorsjegyet nem húzták ki és néhány nap mulva ott hagyta a bankházat. Egyenesen Atzgersdorfbá ment és a korcsmárosnál szállt meg. Azt mondta, hogy bécsi hivatalnok és nyaralni jött Atzgersdorfbá. Megbarátkozott a vendéglőssel, a ki megkérte, hogy adja el az ő községi sorsjegyet. L. eleinte szabadkozott, később azonban elfogadta a megbízatást és magával vitte a sorsjegyet Bécsbe. Másnap azután visszajött és 400 forintot adott át a boldog korcsmárosnak, aki ennyiért adta el a 200.000 forintját. L. bankházat nyitott, dús gazdag lett, a korcsmáros pedig nyomorba jutva, főbe lötte magát. Fia szolga lett egy szállodában s a bankárt annyira mardosta a lelkiismeret, hogy szíven lötte magát, de vagyonát a szegény vendéglős fiára hagyta s lepecsételt levelben írta meg az okot is.

— **(Vadászeb mint — kacsa.)** Ma délelőtt híre járt a városban, hogy az itt működött Enders-féle cirkusz egyik idomított vadászebe megveszett s tegnap este elszabadulván a cirkuszból, azóta rettegésben tartja

a budaikülvárosiakat. Akadtak persze már olyanok is, kik a megveszett vadaskutyát tájéktól szájjal a budaikülvárosi temető felé látták futni, ahol ki tudja még milyen veszedelmet fog csinálni. Hogy miként kapott szárnyra ez a hír, azt nem tudjuk, annyit azonban nyugodt lelkiismerettel közölhetünk, hogy — mint illetékes forrásból értesülünk — az egész dolog nem egyéb kacsánál, mert a veszedelmesnek híresztelt vadász azóta már a cirkusz-társulattal együtt Kaposvár felé utazik.

— **(Eltűnt ember.)** Wolf Bernát köblényi illetőségű ember még ezelőtt harminc évvel eltűnt Köblényből. Azóta senki sem hallott felőle semmit és sehol sem tudtak a hozzátartozói a nyomára akadni. Most aztán holtta nyilvánítását kéri a rokonai s a pécsi királyi törvényszéknél meg is indult az eljárás e tárgyban. Ha egy év leforgása alatt Wolf Bernát nem ad életjelt magáról, hivatalosan holtta fogják nyilvánítani.

— **(Tornászok kerti ünnepélye.)** A pécsi Tornaegyesület, mely a nyári multságok eddigi idénye alatt több ilyen multságon vendégszerepelt, nagyban emelvén produkcióival a multságok sikerét, most végre maga is rendez nyári multságot. Ugyan a »kerti ünnepély« szerény címe alá rejti a rendezőség a nagyobb szabásúnak ígérkező nyári multságot, de — mint értesülünk igen változatos és bő programmu lesz. A kerti ünnepélyt a pécsi jótékony nőegylet helyiségében tartják jövő hó 6-án s az ünnep műsorát is legközelebb ki fogja bocsájtani a rendezőség.

— **(Kutba esett gyermek.)** Tanyás János átai lakosnak három éves kis fia tegnap játék közben felhágott az itatóra s onnan a gémeskut kávájáig mászott fel, honnan hirtelen beleszedült a kutba. Szerencse, hogy nem messze tőle a kertben Tanyásnak egyik bérese dolgozott, ki meghallotta a gyermek segélykiáltásait és így sikerült neki a kis fiút még idejekorán kimenteni a biztos halál torkából. A gyermeknek néhány, esés közben szenvedett sérülésen kívül egyéb baja nem történt.

— **(Agyonlőtt kutya.)** A kis-közári szőlőhegyen tegnap este a hegyőrök egy kóbor kutyát lőttek agyon. Hogy veszett volt-e az eb, azt majd a megejtendő állatorvosi vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Talált bögővonó.)** Már napokkal ezelőtt a belvárosban egy bögővonót találtak, mely most a rendőrségnél hever, ahol igazolt tulajdonosa átveheti.

— **(Halálozás.)** Tegnap este megjelent lapunkban jeleztük már egy fiatal leánynak, *Mazaly* Franciskának tegnap délután történt elhunytát. A gyászoló család által ma kiadott gyászjelentés szerint az elhunyt temetése holnap (csütörtökön) délután 4 órakor lesz a Mária-utca 16. számú házból a budai-külvárosi temetőbe. Az engesztelő misét ugyancsak holnap délelőtt 9 órakor tartják lelki-üdveért a belvárosi plébániatemplomban. Az elhunyt fiatal leányt édes anyja, özv. *Mazaly* Ignácné szül. Dániel Katalin, két nővére, nagyanyja és nagybátyja s széleskörű rokonság gyászolja.

— **(Hamis borok egy kórházban.)** Zágrábban az irgalmas rendiek kór-

házában botrányos jelenet játszódott le. Már tavaly őszkor hevesen megtámadták a kórház vezetőségét a tartománygyűlésen és a község-tanácsban; névtelen feljelentés érkezett ugyanis a zágrábi rendőrséghez, hogy a kórház pincéjében meghamisítják a borokat és a betegeknek műbort adnak. A feljelentéshez egy palack ilyen hamis bort is csatoltak. Dr. Bosnyákovich országos vegyész tényleg konstata, hogy a beküldött bor hamisított. Erre aztán egy bizottság hirtelen meglátogatta a kórház pincéjét és meggyőződött a följelentés igazságáról. A pincében beraktározott borok nagyrésze hamisítva volt vízzel, egy része pedig ugynevezett műbor volt. A zágrábi rendőrség mint elsőfoku kihágási bíróság erre a kórház vezetőségét elítélte az összes borok megsemmisítésére. Ezt az ítéletet az országos kormány is helybenhagyta. Midőn azonban a bizottság az ítélet végrehajtását foganatosítani akarta, nem találta a kórházban sem a perjelt, sem a helyettesét, sem a pincekulcsokat. Később még egyszer elment a bizottság a kórházba és megint eredmény nélkül tért vissza. Erre 12 rendőr kíséretében elment a kórházba, hogy erőszakkal foganatosítsa az ítélet végrehajtását. A hirtelen előkerült perjel a bizottság előtt tiltakozott az erőszak ellen, de ez mitsem használt. Rögtön hozzáfogtak a munkához és egy hatalmas hordó műbort, mintegy 25 hektólitert a csatornába öntöttek, kétszáz hektóliter bor megsemmisítését a következő napra halasztották. A makrancos perjel hatóság elleni erőszakért száz forint pénzbírságra ítélték el. A perjel erre kijelentette, hogy beszünteti a betegek fölvetelét. Eddig még nem váltotta be a fenyegetését.

— **(Szerelmes legény.)** Manga Vince pécsi legény szerelmes volt egy helybeli szobacicába, akivel huzamosabb ideig élvezte is a tiltott szerelem édes gyönyöreit, mignem egy

Cora meglepetve nézett föl.

— Ismerte talán őt azelőtt? kérdezte kíváncsian.

— Itt láttam őt először.

— Hát akkor miért ellensége?

— Mert ő valakit, a ki nekem igen kedves, igazságtalan, súlyos helyzetbe juttatott. De ez nem tartozik ide, — szakította aztán meg a beszédet. Rám nézve csak azért fontos az irat, hogy önt egyelőre a kezeim közt tarthatom. Az elővigyázat kedvéért meg fogja engedni, hogy az én komornám szolgálja ki, miután önnek most ugy sincs komornája . . .

Cora vörös lett a haragtól.

— Ez ellen tiltakozom, — mondta hirtelen — nincs szükségem felvigyázóra.

— Persze, hogy nincs — felelte nyugodtan Alice. Komornám csak a toalettnél lesz segítségére önnek.

Fölkelt, az ajtóhoz ment s azt félig kinyitva, kiáltott:

— Betsy!

Magas, erős külsejű asszony lépett be, a ki — úgy látszik — a folyosón várt a hívásra.

— Betsy, — szólította meg urnője. Egyelőre Arthurné asszonyt fogja kiszolgálni, miután még gyöngékedik: vigyázzon, nehogy légvonatba kerüljön, aludjék mellette a mellékszobában.

Ez ellen Cora kifogást akart tenni, de aztán meg gondolta a dolgot s hallgatott. Titokban pedig elhatározta, hogy az első alkalmas pillanatban ki fog menekülni az erőszakos gyámság alól.

Alice leereszkedően jó estét kívánt, azután elhagyta

minden izében; mindig készen volt az intrikákra; de a mellett a saját biztonságára is gondolt. A mióta Leroque Mariette a fontos okmányt ellopta tőle, állandóan a lepleztetés aggodalma alatt volt: ennek dacára se mert ez ideig Percynek, a kinek a birtokában az iratot hitte, még csak célzást is tenni.

Most is bizonyos félelmet érezett, a mikor látta, hogy Alice nyílt ellenségeként, támadóan lép föl.

— Eközben főösleges a beteget játszania — mondta Alice megvetően. — Tudom jól, hogy minden csak ámitás, komédia volt.

Cora elfehéredett, de aztán nagynehezen megtartotta önuralmát és büszkén kérdezte:

— Mit akar ezzel mondani?

— Azt ön jól tudja. Most ön az én hatalmamban van; most engedelmessé kell nekem.

Ez a nyilatkozat fölkavarta Cora vérért. Minden józanságról, elővigyázatról megteledkezve, vadul azt kiáltotta:

— Ohó! Arra még várni fog egy kissé!

— Természetesen — felelt vissza Alice hidegen. —

Csak azt tanácsolom, hogy méltó barátját, doktor Le Guiset utasítsa, hogy páciensének holnap hasist adjon be, hogy a mikor meg fogom látogatni, eléggé tébolyultnak lássék.

Cora küzdött gyengeségével.

— Nem értem — hebegte. Magyarázza meg jobban.

— Szívesen — bölintott Alice — de miután beszélgetésünk ugys hosszabb időt fog igénybe venni, talán leülhetnénk.

Nagy hidegvérrel egy széken helyet foglalt és tel-

napon elhidegült iránta a szerelmese, a legény pedig nagy bánatában ivásnak adta magát. S ebbeli búfelejtő állapotában tegnap este is olyan lármát csapott a szerelmes legény a király-utcán, hogy a sarkos rendőr jónak látta bevezetni a torony alá. Ott aztán sirva panasolta el a legény, hogy ne bántsák őt, mert hiszen ő se nem részeges, se nem garázda, csak — szerelmes! A szerelmes szívű legénynek persze éjjelre a torony alatt adtak szállást, ahonnan ma reggel nagy elkeseredésében azzal bucsuzott, hogy:

— Ugy is visszakerülök én ide!

— (Eltoloncolt cigánykaraván.)

Ujbánya község határában a napokban egy cigánykaraván telepedett meg, mely sem vásárra nem készült, sem pedig tartózkodási engedéllyel nem volt ellátva. A hatóság emberei figyelmeztették a karaván Hajdu Miklós nevű »vajdáját«, hogy 24 órai záros határidő alatt hurcolkodjék tovább s miután a cigányok a figyelmeztetés dacára mégis ott maradtak, eltoloncolták őket a község határából.

Törvénykezés.

§ Egy kékszakál gyermeke. Érdekes ügyet döntött el a minap a királyi kuria. Egy kis gyermek sorsáról volt szó, a kit úgy tetek-vettek a szülei, mintha valami senki portékája volna. J. Sz. hírlapíró tette meg a tulajdon gyermekével azt a kegyetlenséget, hogy egy hordárral a Mohács felé induló hajóra tette a fiút, a nyakába egy cédulát akaszt-

ván, melyben felkérte a »jószívű emberbarátokat, hogy a gyermeket Duna-Szekcsőn adják át B. Gizellának. A kis fiu, a kinek Theodor a keresztnéve J. Sz.-nek H. Gizellával házasságon kívül nemzett gyermeke. A derék ur H. Gizellát elcsábította, aztán a faképnél hagyta. A szerencsétlen leány bűnben született fiát úgy anyakönyvvezetette, mint K. nevű rokona törvényes gyermekét. A gyermeket dajkaságba adta és pár éven fizette érte a tartás-pénzt. Mikor azonban nem győzte tovább a nagy költséget, összepakolta az ártatlan porontyot és egy levél kíséretében elküldte az apjának, J. Sz.-nek, felkérve őt, hogy most már gondoskodjék ő a fiáról. J. Sz.-nek nagyon alkalmatlan időben jött a szokatlan küldemény, mert épen nősülni készült. Ezért kapta magát és a kis Theodort, elhallgatva annak kilétét, el akarta küldeni B. Gizellának, egy másik leánynak, a kivel időközben szintén viszonya volt. A kiváló kékszakál a terven rajtavesztett és a budapesti törvényszék családi állás ellen elkövetett büntett kísérlete miatt — figyelembe véve azt a kényelmetlen helyzetet, melyben J. Sz., mint vőlegény volt — csupán 15 napi fogházra ítélte. H. Gizellát, a ki a gyermek hamis anyakönyvvezetésével szintén elkövette a családi állás elleni büntettet, felmentette. A királyi tábla, megváltoztatta a törvényszék ítéletét és J. Sz.-et hat heti fogházra, H. Gizellát pedig hét heti fogházra ítélte. Végre a királyi kuria a tábla ítéletét megint megváltoztatta és kimondotta, hogy J. Sz. nem a családi állás büntett kísérletét, hanem a tettet magát vitte véghez. A büntetés mérvét a legfelső bíróság helybenhagyta.

§ Pofozkodó községi bíró. Gilbert Lajos lipováci lakos, már jó csomó adóval tartozott a községnek, amiért aztán végrehajtást vezettek ellene. Néder Miklós községi bíró

azonban ismerve az adóhátralékos renitens modorát, személyesen is elment Gilbert házához a foglaláskor, ez azonban semmibe sem vette a bíró megjelenését, sőt egyenesen Néder Miklóst támadván meg olyan káromkodást és átkozódást vitt véghez, mely nyomdafestékre alkalmatlan. Gilbert sértő modora aztán annyira felháborította a községi bírót, hogy végre s türelmét vesztve, arcul ütötte Gilbert Lajost. A nyakon ütött adóalany ezért hivatalos hatalommal való visszaélés miatt pört indított Néder Miklós ellen a pécsi kir. törvényszéknél, mely e címen a községi bírót öt forint pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet jogerős.

§ A szomszédasszony boszuja. Kovács Jánosné Vörös Róza ózdi lakosnő panaszt emelt a kir. törvényszéknél, hogy szomszédnője Kovács Ferencné Benkő Örzse — kivel már régen ellenséges lábon áll — egy disznóját és néhány csirkéjét kényszerűen gyufaoldatban áztatott kukoricával elmérgezte. A pécsi kir. törvényszék ma délután vette tárgyalás alá ez ügyet, miután a tárgyalás azonban lapunk zártakor még folyik, az ítéletet csak holnap közölhetjük olvasóinkkal.

§ Elsikkasztott jószágok. Hubert Tamás és neje monyoródi lakosok közös háztartásban éltek mostoha fiuk, Stipánov Jocóval, kinek tartozásáért Hirschfeld Adolf a múlt év elején Huberték házánál végrehajtást fogantatosított, mely alkalommal a végrehajtó Hubertéknak 3 tinóját és 2 lovát foglalta le. Hubert Tamás a foglalás után igénypert indított Stipánov Joco ellen s dacára annak, hogy

jesen zavart ellenségét szemmel tartva, így kezdte meg szavait:

— Először is: Ismerem önnek azt a tervét, hogy Arthur Johnt eltegyék láb alól, ez által vagyonaát örökölje, a mely — ön úgy hitte eddig — az övé.

— Ez nem igaz! — kiáltott föl Cora izgatottan.

— Tudom azt is — folytatta Alice zavartalanul — hogy az orvos, a ki itt van, csak eszköz az önök kezében. Minden receptet, a melyet Arthur Johnnak irt, a városban megvizsgáltattam.

Cora szóltanul bámult rá.

— Ezt nem hiszem, mondta végre s föllélekzett.

— Hogy juthatott volna ezekhez a receptekhez?

— Ugyanazon módon, mint az ön és Percy Eduard esketési leveléhez.

Most Cora visszahanyatlott.

— Hogyan? — dadogta. — Hát ön —

— Azonos Leroque Mariette-vel — egészítette ki Alice gunyosan. — De azért legyen nyugodt, madame. Ha az lenne a tervem, hogy önt eláruljam, már rég megtehettem volna. Miután azonban én mostoha apámat gyűlölöm . . .

— Mit jelent ez? — kérdezte Cora csodálkozva.

— Nagyon sokat. Arthur John addig kinozta anyámat, a mig csak az összetört szívvel meghalt. Gyermekeségemet megkeserítette és mint fiatal leánynak a kolostor falai között kellett szomorkodnom. Tizezer dollárért elalkudott egy embernek, a ki öregebb és csunyább, mint ő maga. Hogy ily házasságtól megmeneküljek, megszöktem, de megesküdtem, hogy mindazon szenvedésekért, a melyeket nekem és szegény apámnak okozott, meg fogom

magam boszulni. Érti most már, hogy mért nem zavartam azokat a terveket, melyeket ön ellene szőtt?

— Értem — mormogta Cora, de még mindig félelemmel eltelve.

— Önmaga is be fogja látni, — folytatta Alice könyörtelenül — hogy önt minden pillanatban elfogathatnám, először bigamiáért, azután gyilkossági kísérlet miatt.

Szünetet tartott; a bűnét érző asszony hallgatott s a vádló folytatta:

— Még sem akarom önt feljelenteni, — amennyiben ön ellenkezés nélkül teljesíti feltételeimet.

— És mit követel ön? — kérdezte Cora rosszul palástolt gyávasággal.

— Hogy ön másokkal szemben úgy viselkedjék, mintha én és ön a legjobb barátok lennének. Mihelyt célot elértem, azaz: örökségem birtokába jutottam, nagy összeg pénzzel elégítem ki s aztán mehet, a hova kedve vonzza.

— De mi biztosít engem arról, hogy ön leleplezetlenül fog hagyni? — vágott közbe Cora bizalmatlanul.

— Szavam.

A szép kalandornő gondolkodott. Elvégre is a legokosabbnak találta, ha egyelőre mindenbe beleegyezik. Ha mégis veszély fenyegetné, megszökhetik ismét s egy darabig elrejtve marad, amíg az esetet belepi a moha.

— Jól van, — mondta rövid gondolkodás után. Mégis, engedje meg, hogy én is kérdezzek egyet: mért vette el tőlem az iratot?

— Mert kettőnknek közös ellensége van.

— Kicsoda? Percy Eduard?

— Igen.

az igénypert elvesztették, a lefoglalt tinókat és lovakat eladták. Mult év végén történt, hogy Hirschfeld Adolf árverést tüzetett ki az iagókra, mely alkalommal természetesen mit sem találtak. Ezért aztán áttették a végrehajtási iratokat a pécsi kir. bünfenyítő törvényszékhez, mely ma délelőtt Stipánov Jocót három havi, Hubert Tamás és nejét pedig 1—1 havi fogházra ítélte a sikkasztás vétsége miatt. Az ítélet jogerős.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— A pécsi izr. népiskola és hittani intézmények Értesítője az 1898—99. tanévről. Közli *Klingenberg* Jakab, népiskolai igazgató, iskolaszéki jegyző. XX. évfolyam. —

Az Értesítő az Erzsébet királyné mártírhálalakor az intézetben tartott gyászünnepély lefolyását közli első helyen.

Azután a tanév történetét ismerteti bő részletességgel. Ebből kiemeljük, hogy a beiratások eredménye a lefolyt tanévben az intézetben a következő volt: beiratkozott az első fiuosztályba 48 növendék, a másodikba 46, a harmadikba 52, a negyedikbe 42; az első leányosztályba 32, a második osztályba 37, a harmadikba 29 és a negyedikbe 40. Összesen 326; 35-tel több, mint az előző iskolai évben. Helybeli tanuló volt 272, vidéki 54. Egész tandíjat fizetett 122 tanuló, fél-tandíjat 35; csak beiratási díjat 122, tandíjmentes volt 47 tanuló. Magántanuló volt 2.

Az iskolaszék működésének ismertetése után a könyvtár gyarapodásáról emlékszik meg a jelentés; majd az egészségi állapotról, a mely azonban elég kedvezőtlen volt a télen uralgott különféle járványos gyermekbetegségek miatt.

A hazafias iskolai ünnepek ismertetésével záródik be az érdekes jelentés, mely után az intézeti segélyezés és a tápintézet kimutatása következik. A hatodik évét betöltött tápintézetben naponként 70—80 adag ételt nyertek a szegény iskolás gyermekek. Összes bevétel volt 2875 frt 40 krajcár; kiadás 899 frt 03 krajcár; maradt tehát a jövő tanévre 1976 frt 37 krajcár.

Az intézet alapítványainak száma kettővel szaporodott. *Reinfeld* Imre tett néhai édesanyja emlékére végrendelete értelmében 3200 forint ösztöndíjalapítványt és *Spitzer* Ignác 2000 frtos alapítványt.

Az iskola számlája kitett a lefolyt tanévben: bevételekben 12.260 frt 37 krt; kiadásokban ugyanannyit, a szükséglet pótlására azonban a hitközség 7431 frt 06 krajcárt utalványozott a pénztárából.

A tanítótestület 5 tanítóból, 2 tanítónőből, 1 hitoktatóból és 1 énektanárból állott.

Az általános órarendet és a részletes tantervet ismerteti ezután az Értesítő, mely közli a növendékek érdemsorozatát is.

Az előmenetel egyes osztályokban a következő volt:

az első *fiuosztályban* az év végén volt 45 tanuló; 8 kitünő volt, másodrendű 5. A második osztályban volt 43 tanuló; 7 kitünő és másodrendű 2. A harmadik osztályban volt 50 tanuló; 7 kitünő és másodrendű szintén 7. A negyedikben volt 42 tanuló; 7 kitünő és 6 másodrendű. Az első *leányosztályban* volt 28 növendék; 7 kitünő, másodrendű egy sem. A második osztályban volt 36 növendék; 7 kitünő, 4 másodrendű. A harmadikban volt 25 növendék; 5 kitünő és 2 másodrendű. A negyedikben volt 38 növendék; 5 kitünő, másodrendű egy sem. Így tehát 306 tanuló közül 53 volt kitünő, 26 másodrendű s a többi jeles és elsőrendű.

Az intézet összesen tíz jutalomalapról osztott ki a szép előmenetelű és szegény tanulóknak jutalmakat és segélyezést.

A más intézetekbe járó izraelita tanulók hitoktatásáról a hitközség a következő számarányok szerint gondoskodott: a főreáliskolában 199 tanulóról; a főgimnáziumban 7; a polgári leányiskolában 120; a belvárosi községi fiúiskolában 21; a belvárosi leányiskolában 11; a szigetkülvárosi iskolában 14; az ágostontéri népiskolában 4; a felsővámház-utcai népiskolában 7; az alsófoku keresk. iskolában 37; az ipariskolában 23; a tanító-nőképző intézetben 5 és a zárdaiskolában 1 izraelita tanulóról.

Az Értesítő végül a jövő tanévre szóló értesítéseket közli.

)(**Uj tanfelügyelőség.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Philippovics* István somogymegyei s. tanfelügyelőt Kecskemét th. város, Félegyháza és Halas r. tanácsu városoknak, valamint a kecskeméti alsó-járásnak a Kiskun alsó- és felső járásnak, a solti alsó-, felső- és középjárásnak, a Budapesten székelő Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegyei tanfelügyelőség kötelékéből való kiszakításával, fent felsorolt városok és járasok népiskolai ügyeinek vezetése és a tanfelügyelői teendők ellátására — Kecskemét székhellyel — kinevezte. Az új tanfelügyelő tiszte lesz a fentebb kijelölt területen fennálló népoktatási intézetekben az állami felügyeletet állandóan gyakorolni. A megyei területen levő népoktatási ügyekre nézve pedig jelentését mindenkor a Budapesten székelő »Pestmegyei tanfelügyelő«-nek betérjeszteni. Az új tanfelügyelő, a ki: »Kecskemét th. város és Pest-Pilis-Solt-Kiskunvármegye déli része népoktatási ügyeinek vezetésére kirendelt kir. segéd-tanfelügyelő«-je címet viseli, f. évi július hó 1-én kezdte meg működését, mellé kíséretül *Turimer* János szolgálatra berendelt állami tanító rendeltetett ki.

)(**Sok a női kereskedelmi tanfolyam.** Erről győződött meg *Mártonfi Márton* országos iparoktatási főigazgató s ezért a következő felhívást bocsátotta ki a tanfelügyelőkhöz: »A női kereskedelmi tanfolyamot végzett növendékek jelentékeny része nem képes megfelelő foglalkozást találni, azért szükségesnek mutatkozik a tanfolyamok korlátozása. Nézetem szerint megfelelőbbnek tartom, ha a vidéki városokban 2—3 évenként tartatik ilyen tanfolyam, ami által elérhető lesz az, hogy a végzett tanulók alkalmazást is nyerhetnek. — Egyelőre a korlátozás tárgyában nem kívánok miniszteri rendeletet provokálni, hanem célszerűnek tartom, hogy a tanfelügyelő ur szives figyelmét erre a tárgyra fordítsam és felkérjem, hasson oda, hogy a jövő tanévben ilyen tanfolyam ne szerveztessék.«

Közzgazdaság.

□ **Szállítási kedvezmény.** Az államvasutak igazgatóságának értesítése szerint a kereskedelemügyi miniszter megengedte — hogy az államvasutak bármely állomásáról magyarországi állomásokra, kivéve a budapesti és közbányai, valamint az ország határszéli állomásokat — teljes kocsirakományban kizárólag állattenyésztéssel foglalkozó gazdák részére s illetőleg mezőgazdasági célokra teherárúként szállítandó, a rendeltetési állomáson tényleg leadandó és a környékbeli fogyasztásra rendelt következő abrakrakományok után, ugymint korpa, olajpogácsa, árpadara, kukoricadara és malomkonkoly után kocsi és fuvarlevelenként 10.000 kilogramm leadása, illetve ezen súlyért

való díjfizetés mellett f. év végéig terjedő érvénynyel, az államvasutak összes vonalain, a helyi érdekű vasutak kivételével és a pécsbarcsi vasuton a helyi árudíj-szabátszerű első különdíj-szabátsnak 10 százalékkal rövidített díjtételei rovatozás útján alkalmaztassanak. Ezen díjkezdvevény oly küldemények után fog alkalmazást nyerni, a melyeknek rendeltetése és azon körülmény, hogy a küldemény a kedvezményre igényt tarthat, a rendeltetési hely szerint vármegyei, vagy vidéki gazdasági egyesület a Magyar Mezőgazdák Szövetkezete és az Országos Magyar Gazdasági Egyesület által kiállított pecséttel és aláírással ellátott és az illető küldeményről szóló fuvarlevelekhez a földadók részéről csatolandó igazolvánnyal bizonyítottatik. Az igazolványon a földadó és címzett neve, annak lakhelye, a fel- és leadási állomás, a küldemény neme és súlya megjelölendő. Midőn erről gazdaközönségünket értesítjük, megjegyezzük, hogy az OMGE a legnagyobb készséggel állítja ki az igazolványokat, ha a pontos adatok rendelkezésére bocsátatnak és ha az igazolványok elküldéséhez szükséges válaszbélyeget az egyesülethez beküldik.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése július hó 12-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőházban ma az apróbb ügyek után felolvasták az országgyűlést szeptember hó 28-ig elnapoló királyi kéziratot.

Pichler Győző ezután sürgős interpellációt intézett *Szék* Kálmán miniszterelnökhöz a mocsai szolgabírói kiváltatás ügyében. Komárommegyében négy emberi voltukból kivetkezett vadállat oly tetteket követett el, melyek még a középkor legsötétebb inkvizíciós korszakában is páratlanok lennének. Ezután elmondja az esetet, közben jobbról kiáltások hangzanak:

— Ismerjük!

Tessék majd megnézni — folytatta *Pichler* — az ausztriai és külföldi sajtó ez ügyből mily következtetéseket von le; sietnek feleleveníteni az állítást, hogy nálunk ázsiai állapotok vannak. A szolgabíró még pribéknek sem való, hanem egyszerűen bottal agyonverendő.

Zajos helyeslés követte a szélsőbalon a beszédet s zaj és mozgás is támadt. Az *elnök* azonban itt közbeszólt:

— Bármily szigoruan ítélnék is el valamit, a parlamenti illetet meg kell tartani!

Pichler: Nincs parlamentáris szó, melylyel kvalifikálni lehetne ez eljárást. Öt hónapja történt az eset és csak tegnap függesztették fel a szolgabíró, pedig *Sárközy* Aurél főispánnak azonnal kellett volna ezt tennie! Kérde *Szék* miniszterelnököt, mint belügyminisztert, hogy hajlandó-e az embertelen tisztviselőkkal szemben megtorlást szerezni s mi a véleménye *Sárközy* főispánról?

Szék Kálmán miniszterelnök feleli: A tényállásról bővebb értesítést nem adhat, mert csak tegnap óta van tudomása az esetről, de nem hivatalosan. A mint az embertelen vandalizmussal határos kinzási eset tudomására jött, intézkedett információ nyéréseért. Ha ez eset igaz, nemcsak az emberi jogot, érzést és törvényt sérti a legmélyebben, hanem a legmegbotránkoztatóbb vandalizmus ténye lenne. A legszigorubb megtorlást igéri azok ellen, kik akár cselekvőleg, akár mulasztással bünyösök, vagy egyáltalán a legcsekélyebb törvényteleniséget követték el.

A miniszterelnök eme választ a Ház élénk helyesléssel vette tudomásul.

Végül tudomásul vették a főrendiházban tegnap letárgyalt javaslatokat.

A főrendiház ülése július hó 12-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendiház ma rövid ülést tartott, melynek egyetlen tárgya volt az országgyűlést elnapoló királyi kézirat felolvasása.

TÁVIRATOK.

— **A belgrádi merénylet pöre.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Knezevics, a belgrádi merénylet ellen a vizsgálat „a királyi család tagjai ellen elkövetett merénylet“ címén folyik, melyre a büntető törvény halált szab. Az elfogott radikálisok ellen a merényletben való részesség miatt indították meg az eljárást.

— **Az egyetemi rektor halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mihálikovics Géza dr., a budapesti tudomány-egyetem rektora, a magyar tudományos akadémia jeles tagja ma Budapesten meghalt.

— **Zavargások Lilleben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lilleben tegnap este Flamidien felmentése nagy tüntetésekre adott okot. Több ezer tüntető „le a jezsuitákkal!“ kiáltások közt bejárta az utcákat s betörte a konzervatív lapok szerkesztőségeinek ablakait.

— **Csőbörből vödörbe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Giletta olasz tábornok, kinek kémkedés miatt Franciaországban kiszabott 5 évi fogház-büntetését a francia köztársaság elnöke elengedte, szabadlábra helyeztetett, de mihelyt hazaért Piacenzába, az olasz hadügy-miniszter rendeletére ismét elfogták és szigorú fogságba helyezték.

— **Beaurepaire vádjai.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Quesnay de Beaurepaire beadványt intézett a 10-ik hadtest parancsnokához, a hadügyminiszterhez és a miniszterelnökhöz, a melyben azzal vádolja Dreyfust, hogy legalább 10 éven át különböző idegen hatalmaknak az állam biztonságát érintő titkos okmányokat szolgáltatott ki. Beaurepaire követeli, hogy engedjék meg neki a vádjaira vonatkozó bizonyítékok előterjesztését.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

774./1899.

végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírószág 1899. évi V. V. 66. számú végzése következtében Breuer Ferencz javára, Rehling Borbála és Jó-

zsef ellen 30 frt s jár. erejéig 1899. évi június hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és fölülfoglalt és 910 frt 50 kr-ra becsült butor és házi felszerelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbírószág 1899. évi V. V. 66/1. számú végzése folytán 30 frt tőkekövetelés, ennek 1899. évi március hó 10. napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltó díj és eddig összesen 17 frt 88 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécssett, Szigeti-országot 40 szám alatt leendő eszközzésére 1899. évi július hó 22. napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és fölülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Pécssett, 1899. évi július hó 11-ik napján.

Fonyó István

kir. bir. végrehajtó.

7269. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Cserdi községnek telekkönyvi betétei az 1886-ik évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettven és a nyilvánosságnak átadtván, ez azzal a fölszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság, 1899. évi július hó 3-án.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.

A régi hires
„Nádor“
 kávéház.

Legkellemesebb szórakozóhely
gyönyörű kerttel,

kitünő Szókói és Rizlingi borok és
 egyéb finom kávéházi italok.

Hideg buffet.

Egész éjjel nyitva!

Ugy nappal mint éjjel pontos és szolid
 kiszolgálás.

A nagyérdemű közönség becses párt-
 fogásáért esedez

kiváló tisztelettel

Büttner József.